

ଦୂରତାରେ ସୁରକ୍ଷା

୩

ପ୍ରକ୍ଳଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଆଜି ମହାମାରୀ କବଳରେ ସାରା ପୃଥିବୀ।
ଆଉ ଏହାର ପଞ୍ଚାରୁ ମୁକୁଳିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ
ସାମାଜିକ ଦୂରତା ସେଥିପାଇଁ ତ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ
ମଣିଷ ଭଲି ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ହେବ ଦୂରେ
ଦୂରୋ କାରଣ ଏବେ ଦୂରତାରେ ହିଁ ଅଛି ସୁରକ୍ଷା...

ବ୍ୟାକ୍ ପେଜ

ସିନ୍ମେପା

୫

ପୁରତାର ସ୍ମରଣ

ଆଜି ମହାମାରୀ କବଳଗେ ସାରା ପୃଥ୍ବୀରୀ ଆଉ ଏହାର ପଞ୍ଚାଶ୍ରୀ
ମୁକୁତୀବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ସାମାଜିକ ଦୂରତା ସେଥିପାଇଁ ତ କିଛି
ଦିନ ପାଇଁ ମଣିଷ ଭଲି ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ରହିବାକୁ ହେବ ଦୂରେ
ଦୂରେ କାରଣ ଏବେ ଦୂରତାରେ ହି ଅଛି ସ୍ଵରକ୍ଷା...
ଦୂରେ

କେରଳର ଅମ୍ବେଳା ଥୁଓରେ: ଲକ୍ଷ୍ମାନ୍ତ କୋହଳ ହେବା ପରେ
ଲୋକେ ନିଜର ଆର୍ଥିକ ପ୍ଲଟିକୁ ସୁଧାରିବା ସହ ଜୀବନକୁ ସ୍ବାଧାରିକ କରିବା
ପାଇଁ ପାଦ ବାହାରକୁ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ମନରେ ରହିଛି ଭୟ ।
ଡେବେ ଏବେବି କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନା ମାନୁଷଙ୍କ ସାମାଜିକ
ଦୂରତର କଟକଣା ନା ପିଣ୍ଡକୁ ମାତ୍ର । ତେଣୁ ବଜିଯାଉଛି ମହାମାରୀ
ସଂକ୍ରମଣର ଭୟ । ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିବା ଲାଗି ବେଳର ଅଳପୁଣ୍ଡ
ଜିଲ୍ଲାପୁ ଥାନିରମ୍ଭକୋମ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ଆପଣାଯାଇଛି ଏକ ନିଆରା
ଉପାୟ । ଏଠାରେ ରହୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରକୁ ବାହାରିବା ମାତ୍ରେ
ଛତା ଖୋଲି ଯିବାକୁ ବାଧତାମୂଳକ କରାଯାଇଛି । ଶୈର ପାଇନାକୁ
ମିନିଶ୍ଵର ଥୋମାସ ଆଜଜାକ କହନ୍ତି, ‘ସର୍ବ କରୁ ନ ଥିବା ଦୁଇଟି ଖୋଲା
ଛତା ପାଖାପାଖୁ ୧ ମିଟର ଦୂରତା ବଜାୟ ରଖୁଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଅମ୍ବେଳା
ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା । ଆଉ ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ୧୦,
୦୦୦ ଛତା ବନ୍ଧ୍ୟାଇଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକେ ବୁଝେଁ ‘ବ୍ରେକ ଦ ଚେନ୍’ ବା
କଗୋନାର ବର୍ଷତ ଶୁଖିଲକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଛତା ସବ୍ସିତାଇଲୁଣ୍ଡ ମୂଲ୍ୟରେ
ବି ଦିଆଯାଉଛନ୍ତି । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମୂଲ୍ୟରେ ବି କିଣିପାରିବେ ନାହିଁ
ତାଙ୍କୁ ଶ୍ଵାନସରିଷିପି ମାଧ୍ୟମରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।’ ସାଧାରଣତ ମନ
ଦୋକାନରେ ହେଉଥିବା ଭିତରେ ସାମାଜିକ ଦୂରତା ଆବୋ ପରିଲକ୍ଷିତ
ହୁଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠାକାର ଏହାଇଇ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଓ ପ୍ଲାନୀୟ ପାଲିସ୍
ମଧ୍ୟ ଏହି ‘ଅମ୍ବେଳା ଥୁଓରି’ ଆପଣେଇଛନ୍ତି । ନିୟମ କରାଯାଇଛି ଯେ,
ଯେଉଁମାନେ ଛତା ଧରି ଲାଇନରେ ନ ଥିବେ ତାଙ୍କୁ ମଦ ଦିକା ଯିବା ନାହିଁ ।
ଏହାବାଦ ଏଠାକାର ଗ୍ରୁଷେରା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି
ହେଉଥିବା ଦୋକାନରେ ବି ଏହି ନିୟମ ଧାରେ ଧାରେ ଲାଗୁ କରାଯାଉଛନ୍ତି ।
ଗୋବୋ ଡରଃ: ସିଙ୍ଗାପୁରର ବିଶାନ୍-ଅଙ୍ଗ ମୋହ କିଓ ପର୍କର
ଏବେ ଦେଖାଇବାକୁ ମିଳିଛି ଏକ ଅଜବ ଦୁଶ୍ୟ । ଏକ ଗୋବୋ ଡର ଦେଉଛନ୍ତି

ପାଞ୍ଚା ସାକ୍ଷିତ୍ତ ଖାଇବା ସମୟର ସାଥୀ: ଥାଇଲାଙ୍ଘ, ବ୍ୟାଙ୍ଗକର ଏକ ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଡରେ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଅନୁଭବ ନ ହେବା ପାଇଁ ସାମନା ଚେବୁଳରେ ରଖାଯାଉଛି ପାଞ୍ଚ ସଫ୍ଟ ଚମ୍ବ। କୁୟର୍ ପାଞ୍ଚ କଣ୍ଠେଜଙ୍ଗୁ ଏଠାରେ ଖାଇବା ସମୟର ପାର୍ଟ୍‌ନେଟ ସଜାଇ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଏକଳା ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଡରେ ନୀ ହେଉଛି ‘ମାଇସନ୍ ସାଇଗନ୍’ । ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଡର ମାଲିକ କହନ୍ତି, ‘ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଡ ଖୋଲିବା ପରେ ସାମାଜିକ ଦୂରତା ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମେ ଗୋଟିଏ ଚେବୁଳରେ ଗୋଟିଏ ଚେଯାର ରଖିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଖାଲି ଖାଲି ଅନୁଭବ କଲୁ । ତେଣୁ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସାମନା

ଚେଷ୍ଟାରୁ ଆଜି
ପାଣୀ ସଫ୍ଟ ଗଲୁ
ରଖିଲୁ ଯାହାର୍ତ୍ତ
ସେମାନଙ୍କୁ କମାନ୍ତର
ଦେବ । ଏବେ
ଗ୍ରାହ କମ । ୬୯
ବି ପାଣୀଙ୍କ ସା

ଖାଇବାର ବେଶମାଳା ଉଠାଉଛନ୍ତି ।' ଏଠାକାର କିଛି ରେଷୁରାଣ୍ଟର ଟେଲୁଗୁ
ଗ୍ରାନ୍ଟପରେଣ୍ଟ ପାର୍ଟିସନ୍ ବି କରାଯାଇଛି ।

ଛୋଟିଆ କାଚଗୁହର ବ୍ୟବସ୍ଥା: ଆମଷ୍ଟରତାମରେ 'ମିତିଆମାଟିକ'

ନାମକ ଏକ ଭେଗାନ୍ ରେଷୁରାଣ୍ଟ ଅଛି । ଏଠାରେ ଗ୍ରାନ୍ଟକଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି
ହୋଇଛି ଛୋଟ ଛୋଟ ଗ୍ରାନ୍ ହାଉସ୍, ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି 'ସେରେସ୍
ସେପାରିସ୍' । ଏହା ହେଉଛି କାତର ଛୋଟ ଛୋଟ କୋଠର, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ
କେବଳ ଦୁଇଜଣ ବସିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହି କାଚଗୁହ ଭିତରୁ
ବାହାର ଜଳର ଦୂଶ୍ୟ ଅବଲୋକନ କରିବୁଥା । ଏଠି ଡ୍ରେଗରମାନେ ଫେସ
ସିଲ୍ଲପିକ୍ଷିବା ସହ ଦୂରତା ରକ୍ଷା କରି ସତର୍କତାର ସହ ଖାଦ୍ୟ ପରିଷି ଥାଆଇ ।

ସ୍କୁଲରେ କଢ଼ା ପଦକ୍ଷେପ: ତେନମାର୍କ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ସ୍କୁଲ୍ରୋପାଯା
ଦେଶ, ଯେଉଁଠି ସ୍କୁଲ ଖୋଲା ଯାଇଛି । ନୂଆ ସଂକ୍ରମଣର ସଂଖ୍ୟା ହୃଦୟ
ପାଇବା ପରେ ଏଠାରେ ତେ' କେଯାର ଓ ଗ୍ରେଡ ୧୯୦୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାଙ୍କ
ପାଇଁ ସ୍କୁଲ ଖୋଲା ଯାଇଛି । ତେବେ ପିଲାଙ୍କ ଡେଞ୍ଚୁ ଗ୍ରୁହ ଦୂରତା
ବ୍ୟବଧାନରେ ରଖାଯାଇଛି । ଶ୍ରେଣୀଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଗ୍ରୁପରେ ବିଭିନ୍ନ
କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରୁପରେ ୧୪ରୁ ଅଧିକ ଛାତ୍ର ରଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ପିଲାଙ୍କ ହାତଧୂଆ, ପରିସ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଉପରେ ବି ବିଶେଷ ଧାନ୍ତର
ଦିଆଯାଉଛି । ତାଙ୍ଗୁନ୍ତରେ ଅଧିକିଷ୍ଟାଳି ସ୍କୁଲ ବନ୍ଦ ହୋଇ ନ ଥିଲା, କେବଳ
ଶାତରୁଚିର ଅବଧି ବଜାର ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏବେ ମୁଣ୍ଡ ଟିକେ ସୁଧୂରିବା
ପରେ ସ୍କୁଲ ଖୋଲାଯାଇଛି । ଗେମ୍ପରେଚର ଚେକ୍ ସହ ଡେଞ୍ଚୁ ପ୍ଲାଟିକ
ବୋର୍ଡରେ ପାର୍ଟିସନ୍ କରାଯାଇଛି । ତାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପଦକ୍ଷେପ ବି
ନିଆୟାଇଛି । ଗାଇନାର ବେଙ୍ଗ, ସାନ୍ଧାଇ, ରୂଆଙ୍କଙ୍କୁରେ କେବଳ ହାଜିଧୂଳି
ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍କୁଲ ଖୋଲାଯାଇଛି । ଯେମିତିକେ ସେମାନେ କଲେଜ ଏଣ୍ଟ୍ସର
ପରିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିପାରିବେ । ତେବେ ପିଲାନାମେ ସ୍କୁଲ ପରିସରରେ
ପ୍ରବେଶ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ଶରାରର ତାପମାତ୍ରା କେବଳ କରାଯାଉଛି । ପ୍ଲାଟିକ
ଫୋନ୍ ହେଲୁ କୋତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ବାରା ବି ସ୍ବାମ୍ୟ କେବଳ କରାଯାଉଛି ।

ଅଧିକାରେ ଡେଞ୍ଚୁର ଦୂରତା ଅପ୍ରକାଶିତ: ଆମଷ୍ଟରତାମର ଅନ୍ତର୍ଜାଲ୍ ଯ
ରିଯଲ ଇଣ୍ଡ୍ରିଯା କମନ୍ସି କର୍ମ୍ୟାନ୍ ଆଣ୍ଟ ଡ୍ରେଗପିଲ୍ରୁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡେଞ୍ଚୁ
ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରୁହ ଦୂରତା ରଖାଯାଇଛି । ସେମିତି ଜାପାନର ଏମନ୍ତୁପରିଚିତ
ବ୍ୟାଙ୍କର ହିତ୍ସିନିକାନେ ଶାଖାରେ କର୍ମଚାରୀ ମାତ୍ର ପରିଷବ୍ରା ସହ
କାଉଣ୍ଟରରେ ଲଗାଯାଇଛି ପ୍ଲାଟିକ ପରଦା ।

ଗଲିରେ ହଳଦିଆ ଗାର: ତେନମାର୍କ, ଆଲବୋର୍ଗର ଗଲିକବିରେ
ଥିବା ପାଦଚଲା ରାତ୍ରୀର ମନ୍ତିରେ ହଳଦିଆ ଗାର ପକାଯାଇଛି । ଯେମିତିକି
ସାମାଜିକ ଦୂରତା ରକ୍ଷା କରି ଲୋକେ ଚଳାବୁଲା କରିପାରିବେ ।

ମାମୁନିର ରଜ ତ୍ରେସ୍

-ଗୀତାଞ୍ଜଳି ମହାରଣା

ରାତି ପାହିଲେ ରଜ । ସବୁରି ଘରେ ପିଠା ମିଠା ଖୁବି ପୁରିରେ ଭାସିବ । ସବୁ ଝିଅ ଭଲିକି ଭଲ ମୁଆଦ୍ରେସ ପିନ୍ଧି କେତେ ସଜ୍ଜେଇ ହେବେ । ମାମୁନିର ସବୁ ସାଜମାନଙ୍କର ତ୍ରେସ କିଣା ସରିଲାଣି । ସେ ଜିଦି ଧରି ବସିଛି ଆଜି ଯେମିତି ହେଲେ ତା' ପାଇଁ ତ୍ରେସିଥେ ଆଶିବ । କିନ୍ତୁ ନ ହେଲେ ପୋଡ଼ିପିଠା ଖୁଣ୍ଡେ ତ କରିବା । ନ ହେଲେ ସବୁ ପିଲା ଖାଉଥିବେ ଆର ଆମଟିଏ କ'ଣ ଚାହିଁବ...ସନାକୁ ବୁଝେଇଲା ରମା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କ'ଣ କରିପାରିବି କିମ୍ବା ? ? ଏ ପୋଡ଼ାମୁହଁ ରୋଗ ତ ସବୁ ଖାଇଲା । କାମଧନା ସବୁ ବନ୍ଦ । ଯାଇବା ତ ସଞ୍ଚିତି ଗେମିତି ସେ କଥା ଭାବି...ରଜ ନା ଫଜ...ମନଦୁଖରେ ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ କରି କହିଲା ସନିଆ । ନାଈବା ତଭି କହୁଥିଲା ଏବେ ସବୁ କାମଦାମ ହୋଇପାରିବ । ତମେ ତିକେ ବାହାରକୁ ଯାଉନ, କାଳେ କିନ୍ତି କାମ ମିଳିଯିବ...ହତାଶ ହୋଇ ବସିଥିବା ସ୍ବାମୀକୁ ଆଶ୍ଵାସାମା ଦେଲା ରମା । ହର ଦେଖିବା କହି ଠାକୁରଙ୍କୁ ପୁଣ୍ଡିଆଟେ ମାରି କାମ ଅବେଶଣରେ ବାହାରିପିଲିଲା ସନା ।

ବାଟରେ ଗଲାବେଳେ ମନେ ମନେ ଭାବୁଥାଏ କାଇଁ ଏ ଝିଅଗା ମୋ ଭଲି ଗୋଟେ ଗରିବ ଘରେ ଜାନ ହେଲା କେଜାଣି । ପୁଅଟେ ହୋଇଥିଲେ ଏତେ ତିନା ନ ଥାନ୍ତା । ବରଷକୁ ହଜାରେ ପର୍ବ ଏମାନଙ୍କର । ଆଜି କୁଆର୍ପୁନେଇଁ କାଳି ରଜ...ତ୍ରେସ ଦରକାର । ପୁଅଟେ ହୋଇଥିଲେ କମ ସେ କମ ଏଥିରୁ ତ୍ରୁଟି ପାଇଥାନ୍ତା ମଣିଷ । ଝିଅ ଜନମ ପର ଘରକୁ...ବାବୁଅ ବେଳେ ଏତେ ଖର୍କ କରିବ ପୁଣି ବାହାରକୁ ଯାନି ଯାଉବୁକ...ଧେରଖାଲି ଖର୍କ ଉପରେ ଖର୍କ । ପୁଅଟେ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତି ନ ହୋଇଥିଲେ ଦି'ପଇସା ରୋଜଗାର କରି ବୁଢା ବିଶେଷରେ ତ ସାହାରା ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏମିତି ଭାବି ଯାଉ ଯାଉ ବାଟରେ କିନ୍ତି ଶ୍ରୀମିକ କ'ଣ କଥା ହେଉଥିବାର ଦେଖିଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇ କାମକୁ ଗଲା । ଭଗବାନଙ୍କୁ କୋଟି କୁହାର...କାମଟେ ମିଳିଗଲା । ଦାର୍ଢିନିଶ୍ଵାସଟେ ମାରି କାମରେ ଲାଗିପିଲା । ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ପଇସାନେର ପାଖ ବକାରକୁ ଗଲା ମାମୁନି ପାଇଁ ତ୍ରେସ ଆଶିବାକୁ । ହଠାତ କାହାର ଭାକରେ ତା' ପାଦ ଅଚିକିଗଲା । ଧାର ସ୍ଵର...କେହିବଣେ ସାହାଯ୍ୟ ମାରୁଛି । ରାତିଆତେ ବୁଢ଼ି ଚାହିଁଲା । ଦେଖିଲା ଆମ ଗନ୍ଧକୁ ଆଉଜି ବସିଛି ଜରାଜାର୍ଣ୍ଣ ବୁଢ଼ିଏ ଆଖୁ କୋରଡ଼ରେ ପଶିଯାଇଛି, ବମ ଧୁଧୁଧୁ ଦେହରେ ଛିଣ୍ଣା କମଳଟେ ଘୋଡ଼େଇଛି ଥଥାପି ଦେହ କମ୍ପି ଉତ୍ତ୍ର ପାଟି ଥରିଯାଉଛି... । ପାଖକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲା ବୁଢ଼ାକୁ ପୁବଳ କୁର...ଉଠିବାକୁ ବଳ ପାଉନି ... ମତରା ଦେହ ଭଲନାହିଁକି... ବାହାରକୁ କାଇଁ ଆସିଛ...ଚାଲ ମୁଁ ତମ ଘରେ ଛାଡ଼ିଦେବି...ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲାଣି... ।

ବୁଢ଼ାର ହାତ ଧରି ଉଠେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ସନା । ଥରିଲା କଷରେ ବୁଢ଼ାକିହିଲା ନା ବାପା ମୋର କେହିନାହାନ୍ତି । କେହି ନାହାନ୍ତି...ହେଲେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି...ଝିଅର ତ୍ରେସ କିଣିବା କଥା ଭାବି ଯିବାକୁ ପାଦ ବଢ଼େଇଲା ବେଳକୁ ବିବେକ ଯେମିତି ତାକୁ ପଇସା ଚାରିଧିଲା । ଥରେ ବୁଢ଼ା ମୁହଁକୁ ବାହି ଅନ୍ଧାରେ ଖୋସିଥିବା ଚକ୍ର ଗଣିଲା ସନା । ଦରଦୀ ହୃଦୟ ତା'ର ଅସହାୟର କଷ୍ଟରେ ଆକୁଳ ହୋଇଉଠିଲା...କଥାରେ ଅଛି ଦେଇଥିଲେ ପାଇଁ ... ବୁଢ଼ାକୁ ନେଇ ସନା ଭାକୁରଖାମା ଗଲା । ସେବୁ ଅନ୍ତର କିଣି ଫେରିବା ବେଳକୁ ରାତି ନଅ । ବୁଢ଼ା ବି ତିକେ ଦମ୍ଭ ଧରିଲାଣି । ଏବେ କୁଆତେ ଯିବ ବୋଲି ପରାରିବାରୁ ଆଖୁ ମୁଆତେ

ନବ ସିଆତେ ଯିବି ବୋଲି କହିଲା ବୁଢ଼ା । ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କଲା ବୁଢ଼ା ତା' ଦରଦଭରା କାହାଣୀ...ବାପା ମୁଁ ଛୋଟିଆ ସରକାରୀ ଚାକିରିଟେ କରିଥିଲା । ସ୍ବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ପୁଅକୁ ନେଇ ହସଖୁପାଇଁ ସଂସାର । ପୁଅଟେ ବୋଲି ଭାରି ଗେହାରେ ବଢ଼େଇଥିଲା । ନିଜେ ନ ଖାଇ ଜିବାତି ବିକି ପାଠ ପଢେଇଲା । ପୁଅ ବି ଚାକିରି କଲା । ଭାବିଲି ମୋ ଦୁଃଖ ଗଲା । ହେଲେ ଦୁଃଖ ଯେ ମୋର ଚିରଥାଥ ଥିଲା ମୁଁ ବା ଜାଣିବି କେମିତି । ସବୁ ଠିକ ଚାଲିଥିଲା । ପୁଅ ନିଜ ପଥର ଝିଅକୁ ବାହାହୋଇ ଘରକୁ ଆଶିଲା । ପୁଅଟେ ରୁଷା ପାଇଁ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ା ଦୁହେଁ ଦୁଃଖ ରହିଲା । କିନ୍ତୁ ଦିନକୁ ଦିନ ବୋହୁର ଦୌରାମ୍ୟ ବଢ଼ିଗଲିଲା । ମୁଁ ବି ଚାରିତ୍ତ କରିବାରିଥା । ଶାଶ୍ଵତ ଘରକାମରେ ଲଗାଇଲା । ମତେ ବଜାରକୁ ସବଦା ଜିବାକୁ ପାଠୀଇବ । ନିଜେ ମାର ମାଂସ ଖାଇ ଆମକୁ ପଖାଳ ଦେବ । ପୁଅ ସବୁ ଜାଣି ମାରିବ । ବୁଢ଼ାର ଥଣ୍ଡା ଦେହରେ ଗଲାରି ବେମାର ପଢ଼ିଲା । ପୁଅକୁ ମେତିକାଳ ନବାକୁ କହିଲାରୁ ସମାନ ନାହିଁ ବୋଲି କହି ଚାଲିଗଲା । ଦେହପାତାକୁ ମନପାତା...ଶେଷରେ ବୁଢ଼ା ଆଖୁ ବୁଜିଦେଲା । ମୋତେ ବି କେବେହୁ ଘର ବାହାର କରି ସାରତେଣି ...ମୋ ପେନସନର ଲୋଡ଼ ଯୋଗୁଁ ଦୁହେଁ ଦୁଃଖ ଥିଲେ । ତିନି ଦିନ ହେଲା ବୁଢ଼ରେ ପଢ଼ି କେହି ନ ଶୁଣିବାରୁ ଲୁଚି ପଲେଇ ଆସିଛି । ମୁଁ ଜାଣେ ଆଉ ବଞ୍ଚିବି...ସେ ନର୍ଜରେ ମରିବା ଅପେକ୍ଷା କୋଇଁ ଗଛଟରେ ମଲେ ମୋ ଆୟା ଶାକିପାଇବ । ବୁଢ଼ାର କାହାଣୀ ସବୁ ସନା ଛାତିକୁ ଫେରି ପକିଦିଛି । କେତେ ନିଷ୍ଠର ଏ ମଣିଷ...ନିର୍ବାକ ନିଶ୍ଚଳ ପରି ବିଦିରହିଛି ସନା... ରଜ ଆଉ ଝିଅର ତ୍ରେସ କଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲିଯାଇଛି । ବୁଢ଼ା ଆଖୁର ବିଦ୍ରୋହକୁ ଲୁହର ନିଜକୁ ରୋକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ତା' ମଜଳା ଖାଲିଗଲା ଗାମୁଷରେ । ବୁଢ଼ା ହାତକୁ ଗୋରେର ଚାପି ଧରି କହିଲା ନାହିଁ ମତିରେ ସେ ପୁଅ ସିମା ଚାହିଁଲାନି ଏ ପୁଅ ପରା ଅଛି । ଆଜିତାରୁ ଜେ ମାରିବା ପାଇଁ ରଜିବି । ରାତି ଦେଇ ହେଲାଣି ଚାଲ ଘରକୁ ଯିବା ।

ପାପାଙ୍କୁ ଅନେଇ ମାମୁନି ଶୋଇପଢ଼ିଛି କେତେବେଳୁ । ବୁଢ଼ାର ମୁହଁରେ ଗହିଁ ବିହିନ୍ତି ରଜରେ ଚାହିଁ ରହିଛି । ରମାକୁ ସବୁ କଥା କହିଲା ସନା । ରମା କହିଲା ଭଲ କରିଛି ତମେ... ଆଜିତାରୁ ଜେ ମାମୁନିର ଜେଜେ । ଦେଖିବ ସେ ବହୁତ ଖୁସା ହୋଇଯିବ ।

-ଗୁଣ୍ଡିଚା ବିହାର, ପୁରା

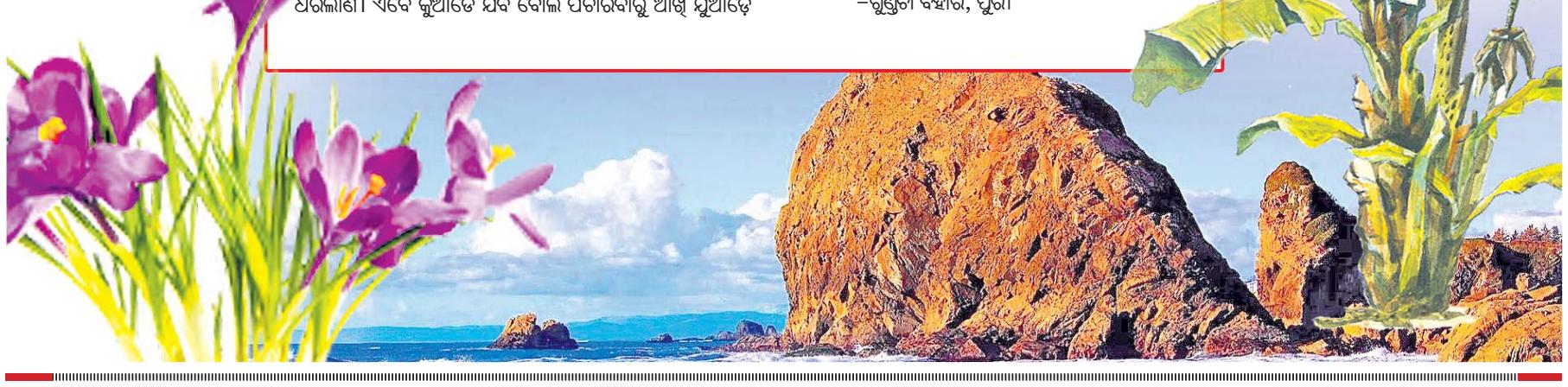

ହଳେ ଆଖୁ
ରାହିଁ ରହି ଅଛି
ସୁର୍ଯ୍ୟାଦୟରୁ ସୁର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାହିଁ କେଉଁ ଆଦିମ ଯୁଗରୁ... ।
ଉକତର ଉକତିରେ
ରଲେଇ ନେଉଛି
ପାଦ ସବୁନୁ
ନାଲାଦ୍ରିରୁ ନାଲ ଆକାଶକୁ... ॥

-ବିତ୍ତିତ୍ରାନନ୍ଦ ଜେନା
ସେଣ୍ଟଟାରା, ବନ୍ଦ, ଭତ୍ତକ

ଅଭିମାନ
.....
କେବେ ବି ମାରିନି ପ୍ରେମିକାରୁ
ନିବିଦ୍ଧ ଆଶ୍ରେଷ
ଶିଶ୍ରରଙ୍କୁ ଦେଇବ, ଶୀର୍ଷମ୍ୟ
କେବଳ ମାରିଛି
ନିଜ ଭିତରେ ଆତମାତ
ଧାପେ ପବନକୁ
ନାରବି ଯିବା ପୂର୍ବର
ସୁଖଦ ପୁରୁଷ... ।

-ଶରତ କୁମାର ଦାସ
ବ୍ରହ୍ମପୁର

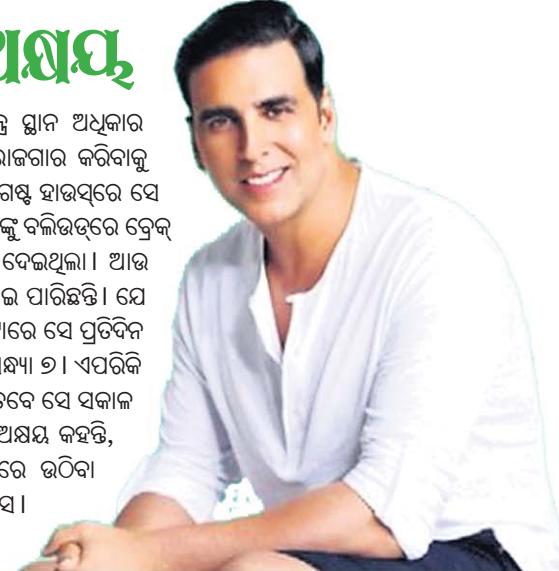
ଆଲିୟାଣ୍ଡନ୍ ପ୍ରକାଶାଭବ୍ଦ

ଆଲିଯା ଭଜ ଏବେ କଣ କରୁଛନ୍ତି ? ଲକ୍ଷତାଭାବର ପାଇଁ ଘରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ଦେଖୁ ବଦିବାଠାରୁ କାଶିବା ଭଲ ପରି ସେ କେତୋଟି କାମରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ ରଖୁଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ମନ ପସଦର ଖାଦ୍ୟ ନିଜେ ରୋଷେଇ କରି ଖାଉଛନ୍ତି । ତା'ସହ ନିଜର ପିରଣେସ ପ୍ରତି ସେ କେତେ ସାତେନ ତାହା ନିକଗରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ସକାଳୁ ନିଜ ବାଲକୋନିରେ ଠିଆ ହୋଇ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଚାହିଁ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନମଞ୍ଚାର କରୁଥୁବାର ଫଟା ଏବେ ଭାଇରାଲ ହୋଇଛି । ଏ ନେଇ ଆଲିଯା କହନ୍ତି, “ସୂର୍ଯ୍ୟ ନମଞ୍ଚାର ଏକ ଭଲ ଏହିରସାଙ୍ଗ ସୁଁ ପ୍ରତିନି ଡ୍ରିଙ୍କ ଆଉର ପରେ କିଛି ସମୟ ଯୋଗ-ପ୍ରାଣୀଯମ କରୁଛି, ତା'ସହ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନମଞ୍ଚାରକୁ ନିଜ ଡେଲି ବୁଢ଼ିମ୍ବରେ ଯାମିଲ କରିଛି । କେବଳ ସେତିକି ମୁସେଁ, ମୋର କେତେଜଣ ଶାଙ୍କୁଁ ଏ ମେଲ କହିବା ପରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରାକ୍ତିକ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ରଖିଛନ୍ତି ।” ଆଲିଯାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଶେଷ ଚଳକିତ୍ର ଥିଲା ‘କଳଙ୍କ’ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ପୁରୁଣ ସିନେମା-‘ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ’ ଏବଂ ‘ସତ୍ତବ-୨’ ରିଲିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଛି ।

କିମେ ଟ୍ରେନର ଥିଲେ ଅଣ୍ଡା

ବଲିଉଡ଼ରେ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ଦର୍ଶକଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏକ ସ୍ଥତନ୍ତ୍ର ଛାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ଏମିତି ସମୟ ଥିଲା ତାଙ୍କୁ ଦି' ପଇସା ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହୋଲେଲରେ କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ବ୍ୟାଙ୍କର ମେଟ୍ରୋ ଗେଣ୍ଟ୍ର ହାଉସରେ ସେ ଜଣେ ସେଥି ବ୍ୟତୀତ ଡ୍ରେଚର କାମ କରିଥିଲେ । ୧୯୧୯ରେ ତାଙ୍କୁ ବଲିଉଡ଼ରେ ବ୍ୟକ୍ତିମିଳିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ସିନେମା 'ସୌଗନ୍ଧ' ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲା । ଆଉ ଏବେ ସେ ନିଜକୁ ଜଣେ ଅଳାଉଣ୍ଟର ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇ ପାରିଛନ୍ତି । ସେ କୌଣସି କାମ ହେଉ ଅକ୍ଷୟ ବେଶ ପଙ୍କରୁଆଳ । ଭୋର ପାଞ୍ଚଟାରେ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ଉଠନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଦେନାଦିନ କାର୍ଯ୍ୟସମୟ ହେଉଛି ସକାଳ ଗୁରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା । ଏ ଏପରିକି ଯଦି କୌଣସି ଗୁରୁଭୂପର୍ବ୍ତ୍ତ ପ୍ରେସମିର କିମ୍ବା ଆଲୋଚନା ଥାଏ ତେବେ ସେ ସକାଳ ଗଟାରେ ହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅକ୍ଷୟ କହନ୍ତି, “ମୋ ଭେଲି ରୁଚିନକୁ ନେଇ ମୁଁ ବେଶ ସଚେତନ । ଭୋର ଗଟାରେ ଉଠିବା ଏବଂ କାମଗୁଡ଼ିକୁ ଟିକ୍ ସମୟରେ କରିବା ମୋର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ।

ଚିତ୍ରକର ସନ୍ଧାନ

ସଲମାନ ଖା ଜଣେ ଭଲ ଚିତ୍ରକର-ଏକଥାକୁ ହୁଏଟ
ଅନେକେ ଜାଣି ନ ଥିବେ। ଥରେ ସେ ନିଜ ଅଭିନାତ
'ଜୟ ହୋ' ପିଲ୍ଲାର ପୋଷ୍ଟର ପେଣ୍ଟିଂ କରି ସମୟକୁ
ଚକିତ କରିଦେଇଥିଲେ। ଏପରି କି ଏହାକୁ ଦେଖୁ
ଆମାର ତାଙ୍କୁ କେଡ଼ୋଟି ପେଣ୍ଟିଂ ଆକିବାକୁ କହିଥିଲେ।
ଆଉ ଏବେ ସେହି ପେଣ୍ଟିଂରୁକ୍ତି ଆମାର ନିଜ ଘରେ
ସଜାଇ ରଖିଛନ୍ତି। ସଲମାନଙ୍କର ନିଜର ମେଲ୍ ଆର-
ଡି ନାହିଁ। ସେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାମନା ସାମନି
କିମ୍ବା ଫୋନ୍‌ରେ କଥା ହେବାକୁ ପସବ କରିଥାଆନ୍ତି।
ସଲମାନ କଦାପି ମୁଢି ରିତ୍ୟ ପଡ଼ି ନ ଥାନ୍ତି। ନାୟକ
ଭାବରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସିନେମା ଥିଲା ସୁରଜ
ବିରାଧାଳେ 'ଶୈଖ ମ୍ୟାର ଲିପି'।

ପାଞ୍ଚମୀ ଖୁବରହ୍ତ ଦେଖିଲୁଣ୍ଟା ।
ହେଲେ ଏହାପରେ ସଲମାନ
ପାଖାପାଖୁ ଛଥ ମାସ ଘରେ
ବସି ରହିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କୁ
କୌଣସି ଅଫ୍ର ମିଳି ନ
ଥିଲା ।

ଅଛୁଆ କରୁଣ ରେମ୍ୟନରେଣ

ଜାହୁବା କପୁର ଏବେ ଦୋଛକିରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ।
ଗୋଟିଏ ପଟେ କାହାଣୀ ଏବଂ ଭୂମିକା ତାଙ୍କର ସିନା
ପସନ୍ଦ ହୋଇଛି, ହେଲେ ରେମ୍ୟନରେଶନକୁ ନେଇ
ପାଇନାଲ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମାଭନ୍ଦ ସମୟରେ
ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅନଶଳକେଉ ସିନେମାରେ ଅଭିନ୍ୟା
କରିବାକୁ ଅପର ମିଳିଥିଲା । କାହାଣୀ ଏବଂ ନିଜ ଭୂମିକା
ବିଷୟରେ ଶୁଣିବା ପରେ ସେ ସେଥିରେ ଅଭିନ୍ୟା
କରିବାକୁ ସମ୍ଭିତ ଜଣାଇଥିଲେ । ହେଲେ ଯେତେବେଳେ
ରେମ୍ୟନରେଶନ କଥା ପଡ଼ିଲା, ସେତେବେଳେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ର୍ୟୋଜକଙ୍କ ଆଖ୍ଯ ଖୋସି ହୋଇପାଇଥିଲା । କାରଣ
ସେହି ପିଲ୍ଲ ପାଇଁ ଜାହୁବା ଯେତେ କି ପାରିଶ୍ରମିକ ଡିମାଣ୍ଡ
କରିଥିଲେ ତାହା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ପାରିଶ୍ରମିକର ପାଖାପାଖ୍ଯ
ପୁଇଗୁଣା ଥିଲା । ତେବେ ଏ ନେଇ ପୁଣି ଥରେ ଚିନ୍ତା
କରିବାକୁ ପ୍ର୍ୟୋଜକ ଜାହୁବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ସେପଟେ
ଏ ନେଇ ଶେଷ ନିଷ୍ଠାର ନେବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ
ଲାଗିଯାଇପାରେ ଗୋଲି ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଜାହୁବା ।

ବିଷୟ ବୈଶାଳୀ

ଏମିତି ଖାଦ୍ୟ

ସବୁଦିନ ଅନ୍ୟକୁ ଖାଦ୍ୟ ମାଗି ମାଗି ଖାଇ
ଜଣେ ଭିକାରି ବିରକ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ଆଉ
ଠାକୁରଙ୍କୁ ଧାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଠାକୁର
ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ- କ'ଣ ମାଗୁଛୁ ମାଗେ ।
ଭିକାରି- ମତେ ଏମିତି ଖାଦ୍ୟ ବିଅନ୍ତୁ,
ଯାହାକୁ ଖାଇଲେ ଜମା ସରିବନି ।
ଠାକୁର- ଏଇ ନିଅ ‘ବୁଲଂ ଗମ’ ।

ଉଧାରି

ଭିକାରି ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ- ଭଗବାନଙ୍କ
ନାଁରେ କିଛି ଦେଇଦିଅ ବାବା ।
ବ୍ୟବସାୟୀ- ଦୋକାନ ଖୋଲିନି । କାଳି
ଆସ ଦେବି ।
ଭିକାରି- ମୋ ଧନ୍ୟାରେ ଉଧାରି
ଦଲେନି ବାବୁ ।

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫାଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫାଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ବିଷୟତକୁ

ପ୍ରଥମ ଭିକାରି ବ୍ୟବସାୟ ଭିକାରିଙ୍କୁ- ଯଦି
ତୋର ୧ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଲଚେରି
ଲାଗିଯିବ, ତା'ହେଲେ କ'ଣ କରିବୁ ?
ବ୍ୟବସାୟ ଭିକାରି- ବିଷୟତକୁରେ ଭିକ
ମାଗିବାକୁ ଆସିବି ।

ଆସ ହସିବା

ଏହି ମଣିଷର ସହଜାତ। ଜନ୍ମ ହେଉ ହେଉ ଶିଶୁଟି କାନ୍ଦେ ଏବଂ ହସେ। ତେଣୁ ହସିବା ପାଇଁ କେହି କାହାକୁ ଶିଖାଏ ନାହିଁ କି କାହାଠାରୁ ତାଳିମ୍ ମେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େନାହିଁ। କଥାରେ କହନ୍ତି, ଏଇ ହସରେ ଅଛି ଅମୃତ। ପୁଣି ଏହି ହସରେ ଅଛି ବିଷ। ହସିବେଲେ ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ। ହସ ବି ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ଶତ୍ରୁ ତିଆରିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ। ଏ ଜଗତରେ ସମାପ୍ତେ ହସନ୍ତି। ବିଜ୍ଞାନ କହେ, ଏହି ହସିବା ପଛରେ ବି ରହିଛି ଶାରୀରିକ ସୁମ୍ଭାବର ସଫଳ ସ୍ଥତ୍ର।

ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ପକ୍ଷେ ହିତକର: ହସିବା ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟପକ୍ଷେ ହିତକର। ଏକଥା ତେଷଙ୍ଗ ବିଜ୍ଞାନର ଗବେଷକମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି। ହସିବା ଦ୍ୱାରା ଶରାରରେ ଏକ ବିଶେଷ ଧରଣର ଶତ୍ରୁ ସ୍ଵର୍ଗି ହୋଇଥାଏ। ଏହା ଫଳରେ ହସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରୁ ନକାରାମ୍ବକ ଭାବନା ଦୂର ହୋଇଯାଏ। ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରେ ଯେଉଁ ମାନସିକ ଚାପ ରହିଥାଏ ତାହା ଦୂରନ୍ତ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। ସବୁଠାରୁ ଶୁଭେପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଏହା ରକ୍ତଚାପକୁ ସନ୍ତୁଳିତ କରେ। ବିଶେଷକରି ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ଲକ୍ଷଣ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କିଛି ସମୟ ମନଖୋଲା ହସ ହସିବା ଉଚିତ। ନ ହେଲେ ହସହସ ପରିବେଶରେ ନିଜକୁ ରଖୁଣିବା ଉଚିତ। କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତଚାପ ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ। ୨୦୧୪ରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧ୍ୟନନ୍ତ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ, ହସୁଥିବା ମଣିଷଙ୍କର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶତ୍ରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ।

ହସ ହେଉଛି ସଂକ୍ରାମକ: ଏକଥା କୁହାଯାଏ, ଯଦି ଜଣେ ଖରାପ ସମୟ ଦେଇ ଗଠି କରୁଛି ତା'ହେଲେ ତାକୁ ହସରେ ସ୍ଵାଗତ କର। ଏମିତି କହିବାର କାରଣ ହସ ଏମିତି ଏକ ତତ୍ତ୍ଵ ଯାହା ସବୁବେଳେ ସଂକ୍ରାମକ।

ଆର୍ଥାତ୍, ଜଣକ ୩୦ର ହସ ଦେଖିଲେ ଆଉ ଜଣେ ହସିବା ପାଇଁ ବାଧା। କାରଣ ତାହା ସ୍ବତ୍ତେପୁର ଭାବରେ ହସିବା ବାହାର ଆସିଥାଏ। ଏହାର ମଧ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକ କାରଣ ରହିଛି। ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକର ହସ ଦେଖେ ସେତେବେଳେ ତାହାର ମଣିଷରେ ଥିବା ‘ଅର୍ବିଗୋପ୍ରଣାଲ୍ କର୍ତ୍ତେଷ୍ଟ’ଟି ସକ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲେ। ଫଳରେ ସେ ମଧ୍ୟ ହସିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ। ସେଥାଇଁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଜଣକର ହସ ଅନ୍ୟକଣକୁ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଗଲା।

ଜୀବନ ରେଖା ବଢାଏ ହସ: ସବୁବେଳେ ହସହସ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଦୀର୍ଘଜୀବା। ହ୍ରାସ୍ତ ମେତିକାଳ ସ୍ବଲ୍ପ ପକ୍ଷରୁ ହୋଇଥିବା ଏକ ଅଧ୍ୟନନ୍ତ ଏକଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଛି। ୩୦ରୁ ଉଚ୍ଚ ବିଷ୍ଣୁ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ହେଲେ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ଗବେଷଣା କରାଯାଇଥିଲା। ଗବେଷଣାରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟଗତ ବିଭାଗଟି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ହସହସ ରହନ୍ତି, ଖୁସିରେ ଦିନ କାଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ହାର୍ଟ, ଲଙ୍ଘସ ଆଦି ଖୁବ୍ ସକ୍ରିୟ। ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରକୁ ରୋଗ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ସମ୍ଭବନା କମା ଯେହିଭିନ୍ନ ବିଷ୍ଣୁ ସାମାଜିକ ହସରେ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ। ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଜଣେ ଯେଉଁତିକି ହସିବ ଅପିସର ବସଙ୍କୁ ଦେଖୁ ସେତିକି ହସିବ ନାହିଁ। ଅନ୍ୟ ହସଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଲାଜମିଶା ହସ, ମନଖୋଲା ହସ, କ୍ରୋଧଭାରା ହସ(ଅଜହାସ୍ୟ), ତାଙ୍କଳ୍ୟଭାରା ହସ (ଉପହାସ) ଇତ୍ୟାଦି।

୧୯ ପ୍ରକାର ହସ : ଗବେଷକମାନଙ୍କ ମତରେ ହସ ଗୋଟିଏ କି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ମୁହଁଁ, ୧୯ ପ୍ରକାରର। ତେବେ ମୋଗମୋଟି ଭାବରେ ହସକୁ ଦୁଇଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଇଛି। ଗୋଟିଏ ଶାଳାନ ହସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସାମାଜିକ ହସା। ଶାଳାନ ହସ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ସାମାଜିକ ହସରେ ସାମାଜିକ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ। ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଜଣେ ଯେଉଁତିକି ହସିବ ଅପିସର ବସଙ୍କୁ ଦେଖୁ ସେତିକି ହସିବ ନାହିଁ। ଅନ୍ୟ ହସଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଲାଜମିଶା ହସ, ମନଖୋଲା ହସ, କ୍ରୋଧଭାରା ହସ(ଅଜହାସ୍ୟ), ତାଙ୍କଳ୍ୟଭାରା ହସ (ଉପହାସ) ଇତ୍ୟାଦି।

ପଶୁପାତ୍ର ବି ହସନ୍ତି : ହସ ଉପରେ କେବଳ ଯେ ମଣିଷର ଅଧିକାର ତାହା ମୁହଁଁ, ପଶୁପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ହସନ୍ତି। ସେତିକି ମୁହଁଁ, ଗଛ ପତ୍ର ଫୁଲ ବି ହସନ୍ତି। ତଚ୍ଛଳଟିଏ କିରମିରି କରେ। ମାଙ୍କଡ଼ ଖୁଜାରେ। କୁଆ କା କା କରେ। ଆମ ମଣିଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବିରତିକର ଶବ୍ଦ। ମାତ୍ର ଗବେଷକମାନେ

ଚଢ଼େଇର ବାତୁଳ କଟ୍ ହେଯାର୍

ଗୁଣ୍ଡର କାନାରୀ ଏକ କୁନି ସୁନ୍ଦର ଚଢ଼େଇ। ତେବେ ଏହାର ଏମିତି ଏକ ବିଶେଷତା ରହିଛି, ଯାହା ତାକୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରାଏ। ଆଉ ତାହା ହେଉଛି ତାର କୁନି ମୁଣ୍ଡ। ଏହି କୁନି ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଏକ କୁଳ ହେଯାର ଶ୍ଵାଇଲ, ଯାହାକୁ ଅନେକେ ‘ବାତୁଳ କଟ୍’ କହନ୍ତି। କେହି ଦେହି ଏହାକୁ ‘ବିଚଳସ ହେଯାର କଟ୍’ ବି କହନ୍ତି। ଏହି ହେଯାର ଶ୍ଵାଇଲରେ କୁନି ଚଢ଼େଇଟି ଭାରି ଆକର୍ଷକ ଲାଗେ। ଉଚ୍ଚ ଚଢ଼େଇର ଉପରି କାନାରୀ ଆଇଲାଶ୍ରୂ ହୋଇଛି। ଏମାନେ ଶୁଆଙ୍କ ଭଳି ମଣିଷଙ୍କ ସହ ଏତେବା ମିଶିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏମାନେ ମଣିଷଙ୍କ ହସ୍ତମେପକୁ ଦେଖି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ହେଲେ ଏମାନଙ୍କର କଷ ବହୁତ ମଧ୍ୟର। ଏମାନେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର। ଆଉ ସବୁ ଗୁଣ୍ଡର କାନାରୀ ଚଢ଼େଇର ଏଭଳି ହେଯାର ଶ୍ଵାଇଲନ ଥାଏ।

କାର୍ତ୍ତନ କର୍ମର

ତମକୁ ପରା କହିଥିଲି ମୋବାଇଲ ଚାର୍ଜରେ ବସେଇ
ଶୋଇବନି ବୋଲି ବ୍ୟାଟେରୀ ଖରାପ ହେଇଯିବା।

ସେଇଥିପାଇଁ ତ ବ୍ୟାଟେରୀ ଖୋଲି ଚାର୍ଜରେ ବସେଇଛି।

